

Váradi Richárdné Kerékpárján

Ez én vagyok 14 évesen a házunk udvarán. Hat vagy hét éves lehettem, amikor a szüleimmel kiköltöztünk Kistelekről, a faluból a tanyánkra. A tanya a falutól két és fél kilométernyire volt, egy darabig főúton, aszfaltos úton kellett menni, és abból nyílt egy girbe-görbe földút, ami bement a tanyákhoz. Több tanya is volt ott, hosszúkás, téglalakú földterületekkel, de messzire egymástól. A mi tanyánkon volt egy nádtetős parasztház, ami aztán ki lett alakítva szépen, úri módra. Az volt a főépület, abban laktunk. Volt benne konyha, kisháló, vendégháló, hálószoba, minden. És középen volt egy kerek búboskemence. Az volt az én mindenem! Szalmával meg csutakkal fűtöttük, jó meleg volt, és én mindig a padkáján üldögélve olvastam. A ház háta mögött volt egy kis erdő meg egy virágoskert, amit az anyámmal csináltunk, nagyon szép volt, és ha Szegedről jöttek látogatók és olyan idő volt, akkor oda kitergettük a pokrócot és ott ültek a vendégek. A ház másik oldalán volt a lóistálló és a béres ház, ahol a béres család lakott. Szemben volt a tyúkfarm meg a disznófarm, a tehénistálló után volt a szekereknek meg a fiákernek a tároló helye, utána volt egy kacsasúztató tó, ahol télen korcsolyáztunk, a tó mellett pedig volt egy góré, és annak a végébe volt a föld. Különböző szántóföldek, búza, rozs, gyümölcsös meg a szőlő. Ötven magyar hold. 1938-ban - amikor a birtokunkon lett egy jó termésünk és az hozott némi pénzt - édesanyámtól kaptam egy biciklit. Nagyon sokat kerékpároztam. Biciklivel jártam Kistelekre, vagy lementünk a barátainkkal Pusztaszerre, ami csodálatos hely volt, sőt még Szegedre is lementem biciklivel. Kistelek és Szeged 30 kilométer volt, oda-vissza 60 kilométer. Lementem Szegedre reggel, fogtam magam, átúsztam a Tiszán, megebédeltem a Sándor nagybácsimnál, teliettem magam, aztán visszaindultam és este már otthon is voltam.